

ת"פ 27849/03/20 - מדינת ישראל נגד מחמוד פאח'ורי

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 27849-03-20 מדינת ישראל נ' פאח'ורי(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמוד פאח'ורי

הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע, על-פי הודאתו שנמסרה במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן מיום 18.11.20, בעבירה של **תקיפת בת זוג**, לפי סעיפים 382(ג) ו-380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. **בהתאם לכתב האישום המתוקן**, הנאשם והמתלוננת, הגב' הדיל פאחורי, נשואים במשך כ-15 חודשים ומתגוררים יחד בנצרת. בתאריך 7.3.20, סמוך לשעה 00:30, בעקבות ויכוח במהלכו טענה המתלוננת כלפי הנאשם כי אינו מכבד אותה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר לה בפניה ודחף אותה לכיוון המיטה. המתלוננת ניסתה לצאת מהבית, אך הדלת הייתה נעולה, אז ניסתה המתלוננת לצאת דרך חלון הפונה למחסן, והנאשם תקף אותה בשנית, בכך שמשך אותה בחוזקה בחולצתה, תפס בחוזקה את ידה השמאלית ומשך אותה לכיוונו. המתלוננת נכנסה לחדר השינה, והנאשם יצא לסלון וכשהנאשם הבחין כי התקשרה להוריה שיבואו לקחת אותה, משך בחוזקה את הטלפון מידיה של המתלוננת. זמן קצר לאחר מכן, הגיע לבית אביה של המתלוננת, וביקש להיכנס פנימה, אך הנאשם סירב לאפשר לו את הכניסה לבית. האב שבר דלת עץ בכניסה לבית, ונכנס לבדוק לשלומה של המתלוננת, אשר עזבה עמו את הבית. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרם למתלוננת סימן אדום קל.

3. ביום 18.11.20 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן, הופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו, כאשר בכפוף לתסקיר חיובי, סוכם כי המאשימה תטען לעונש של 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ובמידה והתסקיר יהיה שלילי, תטען המאשימה באופן פתוח. ההגנה תטען לעונש באופן חופשי.

תסקירי שירות המבחן

4. שירות המבחן נתן המלצה שיקומית בעניינו של הנאשם, והמליץ להטיל צו מבחן למשך שנה.

בתסקיר מיום 7.3.21 נמסר כי הנאשם בן 38, נשוי למתלוננת מזה שנתיים, ללא ילדים. טרם מעצרו התגורר עם המתלוננת בשכירות בנצרת, ומזה כשנה, מתגורר בבית דודו בכפר קרע בשל הרחקתו מביתו ותנאי השחרור שנקבעו לו.

מאז נעצר, הנאשם אינו עובד, והוא מסתייע כלכלית בבני משפחתו וחווה קושי כלכלי משאינו מצליח לעמוד בתשלומי החזר הלוואה שנטל, ו עיקול הוטל על חשבון הבנק שלו.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, במגמת חשמלאות רכב, ובעל תעודת בגרות חלקית. לדבריו, בשל מצוקה כלכלית של משפחתו, לא הצליח להשלים שנת לימודים נוספת שנדרשה לו לשם השלמת התעודה, והעדיף לצאת לעולם התעסוקה.

לאורך השנים עבד הנאשם במפעלים שונים, ועד למעצרו עבד בעסק שהקים בתחום המסעדנות, בו עסק כטבח אירועים.

הנאשם תיאר קשרים משמעותיים עם הוריו, ומסר כי אחיו הבכור נהרג בשנות העשרים לחייו מפליטת כדור של בן משפחה, אירוע טראגי שנחווה כטראומטי עבור בני המשפחה, ואובדנו מלווה את הנאשם והוריו עד היום.

הנאשם הכיר את המתלוננת ולאחר היכרות של חודש השניים נישאו בנובמבר 2019.

5. אין לנאשם עבר פלילי. בהתייחס לכתב האישום המתוקן, הנאשם הודה במיוחס לו אך נטה להפחית מחומרת מעשיו, כשלתפסתו לא נקט באלימות קשה. הנאשם תיאר טלטלה שחווה והמתלוננת על רקע הפלה טבעית שעברה המתלוננת בהריונה הראשון. לאחר ההפלה, חווה את אשתו כמרוחקת ממנו, מדוכדכת ומכונסת בעצמה ובאובדן שחוותה. הנאשם שלל הפגנת אלימות כלפי המתלוננת טרם האירוע המתואר בכתב האישום המתוקן, וביטא חרטה לנוכח ההתפרצות התוקפנית כלפיה. שירות המבחן התרשם כי לנאשם יכולת להפגין אמפתיה כלפי המתלוננת, וציין כי הנאשם ביטא רצון עמוק לשוב לחיים משותפים עמה, ולשקם את מערכת היחסים שלהם.

6. מפגישה שקיים שירות המבחן עם המתלוננת, עולה כי לאחר האירוע עברה לשהות בבית הוריה מחוץ לנצרת, והיא אינה עובדת. המתלוננת, בת 25, ציינה כי התחתנה עם הנאשם לאחר היכרות קצרה, והשניים חוו התאהבות הדדית מהירה. לאחר הנישואים, התקשה להסתגל למעבר לנצרת, ולריחוק ממשפחתה, כאשר הנאשם נהג להיעדר למשך שעות רבות עקב עבודתו. המתלוננת חוותה בדידות והדבר הוביל לחיכוכים בינה ובין הנאשם. עוד שיתפה המתלוננת באובדן שחוותה לאחר ההפלה.

המתלוננת שללה אלימות מצדו של הנאשם טרם האירוע המתואר בכתב האישום המתוקן, ולדבריה לא תכננה להתלונן, אולם הצוות הרפואי שטיפל בה בבית החולים הזמין את המשטרה. המתלוננת שללה צורך בהתערבות טיפולית, ולדבריה נערכה בינה ובין הנאשם סולחה והיא מעוניינת לשוב עמו לחיים משותפים. לדברי המתלוננת, הנאשם הפיק את הלקח מהאירוע, והיא שללה תחושות איום או פחד מפניו ותיארה אותו כבן זוג טוב הדואג לה ורוצה בטובתה.

7. שירות המבחן המליץ לנאשם להשתלב בטיפול הממוקד בתחום האלימות במשפחה, ולאחר שהביע אמביוולנטיות באשר לכך, הסכים הנאשם לכך באופן פורמלי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתנהל באופן תקין ונורמטיבי בדרך כלל, נעדר דפוסים עברייניים מושרשים, ומפגין יציבות. מערכת היחסים בין בני הזוג מתאפיינת בקשיי תקשורת, וקשיים בהתמודדות מקדמת ותקינה, כאשר הנאשם נוטה לדחוס רגשותיו עד שהדבר מוביל להתפרצות אלימה. עמדותיו של הנאשם שמרניות ומסורתיות, קיים פער גילאים משמעותי בין השניים, והמתלוננת נוקטת בעמדה מגוננת ביחס לנאשם. צוין כי לנאשם אין תובנה מספקת באשר לצורך בטיפול, וללא שילובו בטיפול, קיים סיכון בהתנהלותו.

8. **בתסקיר משלים מיום 17.6.21** צוין כי במהלך הדיון האחרון שהתקיים בעניינו של הנאשם, במהלכו הצהיר על רצונו בטיפול ועל נכונותו לשתף פעולה כנדרש, נוצר קשר טלפוני עם הנאשם ונקבעה עמו פגישה בשירות המבחן, אליה לא הגיע. שירות המבחן הביע ספק באשר למידת הפניות והבשלות של הנאשם להליך טיפולי.

9. **בהודעת שירות המבחן מיום 7.7.21**, צוין שירות המבחן כי בעת הזו, שב הנאשם למגורים משותפים עם המתלוננת, ונוצר מצב המצריך הערכת סיכון מחודשת ואבחון מעמיק, ולפיכך ביקש שירות המבחן דחייה של מועד הגשת התסקיר המשלים.

10. **בתסקיר סופי מיום 19.10.21**, מסר שירות המבחן כי בתקופת הדחייה נפגש עם הנאשם. הנאשם מסר כי הוא והמתלוננת ערכו "סולחה" בסיוע בני משפחותיהם, וביטאו רצון לשוב ולהתגורר יחד. השניים העתיקו מקום מגוריהם מנצרת לכפר אכסאל, בסמיכות לבני משפחת המתלוננת. זאת, מאחר ואחד ממוקדי הקושי של המתלוננת היה הריחוק מבני משפחתה. הנאשם השתלב בעבודה בסופרמרקט כירקן. צוין כי המתלוננת מצויה בחודש השביעי להריונה, והנאשם הביע התרגשות וציפייה לקראת הלידה. בחווייתו של הנאשם, יחסיו עם המתלוננת טובים מאי פעם, דבר המתבטא בדפוסי תקשורת של פתיחות ושיתוף, דאגה מצדו לרווחתה האישית, ופנייתו לשילוב בטיפול. הנאשם תיאר כי החל בהליך טיפולי ראשוני, והצהיר על נכונות לקחת בהליך ארוך טווח ולשתף פעולה.

משיחה שקיים שירות המבחן עם העו"ס המטפלת של הנאשם, עלה כי הנאשם שולב בטיפול במסגרת התחנה לטיפול זוגי ומשפחתי, שכן עלה כי בין בני הזוג קיימים קשיי תקשורת אך לא עלה נושא האלימות הזוגית. הנאשם התייצב לשניים מתוך ארבעה מפגשים אליהם זומן. לאחר מעורבות שירות

המבחן התחזקה הבנת גורמי הטיפול כי נדרש לנאשם טיפול בתחום האלימות הזוגית והוא הופנה ליחידה למניעת אלימות במשפחה ומצוי בשלב התחלתי של הקשר הטיפולי. צוין כי במקביל, ימשיך הקשר של גורמי הטיפול עם המתלוננת ותישקל האפשרות לשלב את בני הזוג בטיפול זוגי. צוין כי הנאשם מגלה הבנה לנדרש ממנו ורצון להירתם להליך הטיפול.

11. בפגישה נוספת שקיים שירות המבחן עם **המתלוננת**, שיתפה כי היא מצויה בהיריון, ביטאה שמחה לנוכח החלטת בית המשפט על ביטול ההגבלות וחזרת בני הזוג למגורים משותפים. המתלוננת דיווחה על שינוי משמעותי בהתנהגותו של הנאשם, הנוהג בפתיחות, בשיתוף, ובכבוד ומהווה גורם תמיכה עבורה. המתלוננת תומכת בשילובו של הנאשם בטיפול, שללה אירועים חריגים מאז חזרתו הביתה, וביטאה בטחון כי לא ישוב לפגוע בה, אף גילתה נכונות לפנות לגורמי אכיפת החוק באם התנהלותו תשתנה.

שירות המבחן התרשם כי דיווחי בני הזוג מצביעים על קיום גורמים מפחיתי סיכון, לצד שילובו של הנאשם בפועל בטיפול ייעודי בתחום האלימות הזוגית, המותאם לצרכיו ולקשייו. הומלץ שלא למצות עם הנאשם את הדיון ולתת עדיפות לפן השיקומי, בדמות הטלת צו מבחן למשך שנה.

טיעונים לעונש

ביום 29.6.2021 וביום 24.10.2021 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה טען בפניי בעל-פה, וב"כ הנאשם הגיש טיעוניו בכתב והשלים אותם בעל-פה.

12. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העבירה נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. נטען כי הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג בגין תקיפת אשתו, עבירה הפוגעת בערך המוגן של שמירה על כבוד האדם ושלמות גופו. הנאשם תקף את אשתו בשל ויכוח על עניין של מה בכך, סטר לה, ונטל מידיה את הטלפון הנייד שלה בכוח. המתלוננת פנתה לבית החולים בעקבות האירוע.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות נטען כי הנאשם בן 38, נעדר עבר פלילי, הודה בעבירה וחסך זמן שיפוטי יקר. בתחילה שירות המבחן נמנע מלבוא בעניינו בהמלצה טיפולית, ובאחד התסקירים צוין כי הנאשם לא התייצב לחלק מהמפגשים אליהם זומן ולא יצר קשר עם שירות המבחן. בהמשך, שולב הנאשם בהליך טיפולי, אך הוא עדיין מצוי בתחילת הדרך, ולא ברור על מה נסמכת המלצת שירות המבחן, מעבר לעובדה כי הנאשם אכן שולב בטיפול.

13. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען למתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי ובין תשעה חודשי עבודות שירות, וביקש להטיל על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון של המתחם לו טען, של מאסר על-תנאי בצירוף התחייבות כספית משמעותית. נטען, כי מדובר באירוע יחיד שהתפתח באופן ספונטני על רקע ויכוח, רף האלימות היה בחומרה נמוכה ולמתלוננת לא נגרם נזק בלתי הפיך והיא לא נזקקה לטיפול רפואי. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הרקע למעשה הייתה תקופה מתוחה ורוויית קשיים אותם חוו בני הזוג בעקבות אובדן היריון של המתלוננת.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות טען ב"כ הנאשם כי תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם חייבי, הנאשם נטל אחריות מלאה, חסך זמן שיפוטי יקר ואת עדות המתלוננת, ושירות המבחן התרשם לגביו כי אינו בעל דפוסים עברייניים ומקיים אורח חיים יציב. הנאשם מביע אמפתיה כלפי המתלוננת, ומעוניין לשוב לשגרת חיים זוגית עמה. במהלך הדיון שבו בני הזוג להתגורר יחד, והמתלוננת מצויה בהיריון עם ילדם הראשון, כך שמסוכנות הנאשם כלפי המתלוננת פחתה. הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג ובריש במשך חמישה ימים, ולאחר מכן במעצר בית בהרחקה מכפרו תקופה ממושכת של שנה וארבעה חודשים. בתקופת הדיון בעניינו לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. בסופו של דבר המלצתו של שירות המבחן שיקומית ומציעה לשלב את הנאשם בטיפול במסגרת צו מבחן, לאחר שהנאשם השתלב הלכה למעשה בטיפול, ומביע רצון לשקם את הקשר הזוגי. עמדת המתלוננת חיונית והיא תומכת בנאשם ובשילובו בטיפול.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם סובל מבעיות בברך וכי מצבו הרפואי אינו מאפשר לו לבצע עבודות שירות. כן נטען כי הטלת מאסר כעמדת המאשימה, גם בעבודות שירות, תפגע בנאשם ובדרך הטיפולית אותה החל, ואף בתא המשפחתי. מצבו הכלכלי של הנאשם קשה, וב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט להימנע מהטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות ומהטלת קנס לנוכח מצבו.

14.

דברי הנאשם והמתלוננת

המתלוננת מסרה בטיעונים לעונש כי מצבם של בני הזוג השתפר, כי הנאשם אדם טוב, והיא מצויה כעת בהיריון, ובטיפול המחלקה לשירותים חברתיים במקום מגוריהם.

הנאשם הביע חרטה, ולדבריו התנצל בפני המתלוננת. הוא הביע עניין לחזור לשגרת חיים ועבודה, ומצפה להולדת בנו. כיום בני הזוג מתגוררים באכסאל סמוך למשפחת המתלוננת, והנאשם עובד בשעות היום שעות ארוכות בכדי שיוכל להיות בבית, לצד המתלוננת, בלילות. הנאשם ביקש מבית-המשפט כי ימנע מלהטיל עליו עבודות שירות.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים הנפגעים

15. הערכים המוגנים בעבירות אלימות, תוך דגש על אלימות כלפי בת זוג, הנם הגנה על כבוד האדם של הפרט, שלמות גופו, שלווה חיו, ביטחונו האישי והאוטונומיה על גופו. עבירות אלימות המתבצעות במערכת משפחתית או זוגית, פוגעות בזכותו של אדם להיות מוגן מפני אלימות מצד הקרובים לו ביותר. ישנו צורך בהגנה מיוחדת במקרה של עבירות בתא הזוגי, המתרחשות בחדרי חדרים, כשהן רחוקות מעיני הרשויות, בדרך המעצימה את המסוכנות. ראו לעניין זה דבריו של כב' השופט י' אלרון, ברע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל (14.3.18):

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.7.2018): 'בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפנינו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נשים מצד בן זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2016)). המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (שם, בפסקה 15).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

16. הנאשם תקף את המתלוננת, אשתו, בביתם, באירוע יחיד, אשר התרחש בחודש מרץ 2020. התקיפה ארעה בשעת לילה, בעקבות ויכוח, במהלכו טענה המתלוננת כלפי הנאשם כי אינו מכבד אותה. האלימות כללה סטירה בפניה של המתלוננת, ודחיפתה לכיוון המיטה, ולאחר שהמתלוננת ניסתה לעזוב את הבית, משך הנאשם את המתלוננת פנימה אל הבית בתפיסתה בחולצתה ובידה ומשיכת גופה לעברו. עוד הנאשם משך בחוזקה את הטלפון הנייד של המתלוננת מידיה שעה שצלצלה לסיוע הוריה. כן הנאשם סירב להכניס אל הבית את אביה של המתלוננת אשר הגיע לעזרתה, עד שהלה נאלץ לפרוץ אל הבית בכוח תוך שבירת הדלת. בעקבות אלימות הנאשם באירוע זה, המתלוננת עזבה את בית המגורים המשותף של בני הזוג לבית הוריה לתקופה ממושכת.

לקולא יצוין כי מדובר באירוע אלימות שהתפתח באופן ספונטני, ללא תכנון מוקדם, ללא עבירות נלוות וללא פגיעה גופנית למתלוננת, למעט סימן אודם קל שלא הצריך טיפול (אף שהובא בפני בתסקיר שירות המבחן כי המתלוננת אכן פנתה לקבלת טיפול רפואי). הנזק שנגרם למתלוננת מתמקד, בעיקר, בפן הרגשי ולא בפן הגופני. ברי כי עלול היה להיגרם לה נזק רב יותר אלמלא תושייתה של המתלוננת ואילולא פנתה לעזרה,

אשר בלמה את תוקפנות הנאשם.

מדובר, אפוא, בפגיעה העומדת ברף נמוך, יחסית, של חומרה ביחס לקשת החומרה בעבירות אלימות זוגית.

לדיווחי המתלוננת בשירות המבחן, מדובר באירוע חריג בחיי בני הזוג, שלא נשנה מאז.

מדיניות הענישה הנוהגת

17. עיון בפסיקה מעלה כי בעבירות אלימות כלפי בת זוג, נגזרו עונשים במנעד רחב, לאחר שכל מקרה נבחן לגופו ובהתאם לנסיבותיו.

ב"כ המאשימה הפנה לפסק-הדין הבא:

ת"פ (רמלה) 12048-12-18 / **מדינת ישראל נ' אלולו** (4.8.20) - הנאשם הורשע בעבירה יחידה של תקיפת בת זוג, לאחר שתקף את בת זוגו בסמוך למרכז קניות, בסטירה, תפיסתה ומשיכתה עד הפלטה לארץ, והכאתה בכל חלקי גופה כשהיא שרועה על הארץ. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר. הוטלו 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי ופיצוי למתלוננת.**

מדובר במקרה שבו נדונה עוצמת אלימות גבוהה משמעותית מאשר במקרה דנן, וכן באלימות שהופנתה כלפי המתלוננת במקום ציבורי, בנסיבות שונות בעניינו.

18. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי-הדין הבאים:

א. ת"פ (י-ם) 14651-02-16 **מדינת ישראל נ' עזרן** (5.6.19) - הנאשם הורשע בעבירות תקיפה ואיומים שלא כלפי בת זוג, והוטלו מאסר על-תנאי, פיצוי וצו של"צ.

ב. ת"פ (רח') 3995-06-12 **מדינת ישראל נ' לוי** (29.1.14) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של תקיפה ואיומים אותם ביצע כלפי המתלונן. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה ובין עשרה חודשי מאסר, והוטלו מאסר על-תנאי, פיצוי וקנס.

ג. ת"פ (ת"א) 21698-05-17 **מדינת ישראל נ' בללי** (26.10.20) - בגין שתי עבירות של תקיפה

סתם ועבירת איומים שבוצעו במהלך קטטה במסיבה, הוטלו צו של"צ, מאסר ופיצוי.

ד. ת"פ (י-ם) 68711-12-18 **מדינת ישראל נ' אברהמי** (8.11.20), הנאשמת הורשע בתקיפת תינוק, בו טיפלה בביתה, במכה בכתפה. נקבע כי העבירה בוצעה מתוך אובדן שליטה רגעי, והוטלו צו של"צ, מאסר על-תנאי ופיצוי.

ה. רע"פ 10232/17 **ראובן נ' מדינת ישראל** (14.3.18) - הנאשם תקף בסיומו של משחק כדורגל את עוזר השופט, בכך שזרק לעברו כוס משקה שפגעה בו. עתירתו לביטול ההרשעה בדין נדחתה, נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי ובין 9 חודשי מאסר בפועל, והוטלו מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי.

פסקי-דין אלו עוסקים בעבירות אלימות כללית ולא באלימות זוגית, ולפיכך לא ניתן ללמוד מהם לעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה, השונות במהותן ובערכים המוגנים עליהן הן באות להגן, מעבירות אלימות כללית.

ו. ת"פ (ב"ש) 66471-01-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.5.19) - דובר בנאשם שתקף את אמו במכה בפניה ואיים עליה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי ובין 8 חודשי מאסר בפועל והוטלו 3 חודשי מאסר בפועל, הופעלו מאסרים מותנים בחופף ובמצטבר, כך שהנאשם ירצה בסך הכל **6 חודשי מאסר בפועל, וכן הוטלו מאסרים מותנים והתחייבות כספית.**

ז. ת"פ (ק"ג) 51661-12-16 **מדינת ישראל נ' סרגייב** (13.9.13) - הנאשמת הורשעה בעבירות של תקיפה ואיומים, לאחר שתקפה את אביה ואימה עליו בסכין כשהיא תחת השפעת אלכוהול וסמים. הוטלו צו מבחן, התחייבות, קנס והוארך מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדה, וזאת על מנת לאפשר לה למצות את ההליך הטיפולי, **תוך חריגה משיקולי שיקום.**

ח. ת"פ (רמ') 41490-09-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.7.16) - בעבירות איומים ותקיפת בת זוג הוטלה ענישה של **צו של"צ ומאסר על-תנאי**, אף בהעדרם של שיקולי שיקום.

ט. ת"פ (ק"ש) 13327-12-16 **שלוחת תביעות מרים הגליל והגולן נ' פלוני** (11.9.17) -פסק-דין של הח"מ, שם נקבע מתחם עונש הולם לעבירות של איומים ותקיפת בת זוג שנעברו בשני אירועים, **הנע בין מאסר על-תנאי ועד ל-6 חודשי מאסר בפועל, לרבות בעבודות שירות, והוטלו 7 חודשי מאסר על-תנאי והתחייבות.** במקרה דנן קבעתי כי רמת האיומים אינה מן החמורות, נטולת סממני אלימות, והפגיעה בערכים המוגנים הנה ברמה נמוכה עד בינונית. כן נקבע כי אירוע התקיפה היה מתון, יחסית, ולא כלל הכאה חמורה ומכוונת. לחובת הנאשם עמדה הרשעה אחת קודמת שאינה מתחום האלימות הזוגית, והוא והמתלוננת שבו לקשר זוגי ומתראים על בסיס יום יומי.

א. ת"פ (ראשל"צ) 35469-02-19 **מדינת ישראל נ' א' מ'** (30.5.21) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, לאחר שבמהלך ויכוח ובנוכחות שלושת ילדיהם הקטינים של בני הזוג, תקף את בת זוגו ואיים עליה. בין היתר, הטיח את ראשה ברכב חונה, איים לרצוח אותה, והכה בראשה. ניתנה בעניינו המלצה שיקומית משירות המבחן. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ובין 12 חודשי מאסר בפועל.** לאחר שהנאשם השתלב בהליך טיפולי ובני הזוג שבו להתגורר יחד, הוטלו **שני חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן למשך 18 חודשים.** עתירת הנאשם להימנע מהרשעתו בדין, נדחתה.

ב. ת"פ (י-ם) 5444-01-19 **מדינת ישראל נ' אדיר הרוש** (2.5.21) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, לאחר ששפך עליה מים ואיים על חייה. **נקבע מתחם ענישה הולם הנע בין מאסר על-תנאי לצד ענישה נלווית ועד לששה חודשי מאסר בפועל שיכול ויבוצעו בעבודות שירות.** הרשעתו של הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי ששולב בהליך טיפולי חיובי, בוטלה, והוטלו עליו **צו של"צ, צו מבחן והתחייבות.**

ג. עפ"ג (מרכז) 16383-01-10 **קריבולה נ' מדינת ישראל** (23.2.10) - המערער הורשע בתקיפת גרושתו ובהשמעת איומים כלפי אביה של גרושתו ובית-משפט השלום גזר עליו 7 חודשי מאסר על-תנאי והתחייבות. הערעור נסב על שאלת ביטול הרשעתו בדין. נוכח העדר עבר פלילי וחשש מפיתורו של המערער מעבודתו באם תותר ההרשעה על כנה, ביטל בית-המשפט המחוזי את הרשעת המערער, והעמיד את עונשו על **צו של"צ וצו מבחן.**

ד. ת"פ (קרית) 59439-12-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.10.18) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות איומים, הפרת הוראה חוקית, היזק לרכוש ותקיפת בת זוג שנעברו במסגרת אירוע יחיד. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ובין 12 חודשי מאסר בפועל.** הוטלו **10 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעלו מאסרים על-תנאי במצטבר זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שהוטל כך שהנאשם ירצה בסך הכל 28 חודשי מאסר.**

20. לנוכח המפורט לעיל, ובהתחשב בכך שמדובר באירוע אלימות יחיד שהיה חריג בחיי בני הזוג, שעוצמת האלימות בו הייתה ברף הנמוך של חומרה, ללא עבירות נלוות, אקבע **מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ובין 10 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.**

גזירת עונשו של הנאשם

21. הנאשם, בן 38, נשוי למתלוננת, בת 25. השניים מתגוררים כעת באכסאל.

עמוד 9

הנאשם הודה במעשים לאחר תיקון כתב האישום, במסגרת הסדר טיעון. הודאתו חסכה זמן ציבורי ואת עדות המתלוננת.

טרם מעצרו עבד הנאשם כטבח בעסק עצמאי לאירועים, אך בעקבות מעצרו לא עבד לאורך תקופה ממושכת, וצבר חובות, כך עולה מדברי הנאשם בשירות המבחן.

הנאשם הביע צער וחרטה על המעשים, ומסר כי הוא והמתלוננת שבו למגורים ולחיים משותפים, יחסיהם תקינים, המתלוננת מצויה כעת בהיריון והשניים מצפים לילדם הראשון (הוצג מסמך רפואי). המתלוננת מסרה דברים דומים בטיעונים לעונש.

אין לנאשם עבר פלילי וזוהי הסתבכותו הראשונה בפלילים.

הנאשם נעצר בתיק זה למשך חמישה ימים, ולאחר מכן שוחרר בתנאים מגבילים ובהרחקה מביתו, לאורך תקופה של למעלה משנה. במועד הטיעונים לעונש בוטלו כל ההגבלות שחלו, והנאשם והמתלוננת שבו להתגורר יחד בבית אשר שכרו בסמוך למקום מגוריהם של הורי המתלוננת.

הסנגור הגיש מסמך רפואי מחודש יוני האחרון, ממנו עולה כי הנאשם נחבל בברך ומתלונן על כאבים.

22. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם נטל אחריות למיוחס לו, ואף שבתחילה נטה לצמצם מחומרת מעשיו, הביע אמפתיה למתלוננת, וחרטה על מעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתנהל באופן תקין בדרך כלל, מגלה יציבות בחייו, וכי בני הזוג חוו קשיים בתקשורת הזוגית בעקבות אובדן היריון אותו חוותה המתלוננת. שירות המבחן התרשם כי אין לנאשם דפוסים עברייניים, וכי שילובו בטיפול ייעודי בתחום האלימות הזוגית, כמו גם חזרת בני הזוג למגורים משותפים תוך שיפור בתקשורת ביניהם, ומעברם להתגורר סמוך להורי המתלוננת, מהווים גורמים מפחיתי סיכון במצבו. המלצתו הסופית של שירות המבחן הנה שיקומית - בהטלת צו מבחן למשך שנה.

23. **עמדת המתלוננת**, כפי שהובאה בפני שירות המבחן מלמדת כי היא סלחה לנאשם, מעוניינת בחיים משותפים עמו, מדווחת על שיפור משמעותי בהתנהלותו כלפיה וביחסו אליה, היא ביטאה ביטחון בכך שהנאשם לא ישוב לפגוע בה, ומסרה כי תדווח לגורמי האכיפה במידה והתנהלותו תשתנה. צוין בתסקיר כי המתלוננת משולבת בטיפול כעת.

24. לנוכח המפורט לעיל, ובהינתן ההמלצה בדבר המשך שילוב הנאשם באפיק טיפולי ושיקומי, המסייעת ותורמת לבני הזוג לשפר את התקשורת הזוגית, לאמץ דפוסי התמודדות מיטיבים, ולקיים חיים משותפים נעדרי אלימות, ובהתחשב בהודאת הנאשם, העדר עבר פלילי, האחריות שנטל, והשאיפה לשינוי ולשיקום שהביע בפני שירות המבחן, אני סבורה כי ראוי במקרה זה לסטות ממתחם העונש, סטייה אשר אינה מרחיקת לכת, וזאת משיקולי שיקום. שוכנעתי בהמלצתו של שירות המבחן להטיל

ענישה שיקומית, יחד עם רכיבי ענישה צופים פני עתיד. מצבם הכלכלי הקשה של בני הזוג המצפים ללידת ילד ראשון, הנו שיקול מרכזי להימנע מרכיב של עבודות שרות, תוך הימנעות מהטלת קנס.

סוף דבר

25. לאור כל האמור לעיל אני קובעת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

- א. צו מבחן למשך 12 חודשים, במהלכם יהיה נתון הנאשם בפיקוח שירות המבחן וימלא אחר הוראותיו.
- בית המשפט מסביר לנאשם כי במידה ולא ימלא אחר הוראות הצו או יעבור עבירה נוספת בתקופת הצו, יהיה צפוי לעונש על העבירה בגינה הוצא הצווים ובית המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש.
- ב. 5 חודשי מאסר על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום, כל עבירת אלימות פיזית מסוג עוון או פשע, כלפי בת זוג.
- ג. הנאשם יתחייב שלא לעבור כל עבירת אלימות פיזית מסוג עוון או פשע, כלפי בת זוג, במשך 3 שנים מהיום, ואם יפר התחייבות זו, יחויב בתשלום של 5,000 ₪. אם לא יתחייב ייאסר למשך 7 ימים.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשפ"ב, 29 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.